

Τραγικές οι συνθήκες εργασίας τους! Παλεύουν μόνοι στις εφημερίες με κίνδυνο ζωής και εξοντωτικά ωράρια

Από τη
Ρίτα Μελά

rmela@dimokratianews.gr

Η κορυφή του παγόβουνου ήταν η κραυγή απελπισίας που έβγαλαν την περασμένη εβδομάδα οι ειδικευόμενοι γιατροί του Νοσοκομείου Ευαγγελισμός.

Οι νεαροί λειτουργοί του Ιπποκράτη μέσα από το υπόμνημά τους προς τη διοίκηση περιέγραφαν με τα μελανότερα χρώματα τις τραγικές συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάζονται, με αποτέλεσμα να υπάρχουν περιπτώσεις συναδέλφων τους που έχουν νοσηλευτεί στην Εντατική με εγκεφαλικά και εμφράγματα, εξαιτίας του όγκου της δουλειάς, του άγχους και της βαρύτατης ευθύνης που φέρουν για τις ζωές των ασθενών.

Ωστόσο, το πρόβλημα που περιέγραφαν οι νεαροί γιατροί του Ευαγγελισμού αποτελεί μια παγιωμένη κατάσταση σ' όλα τα δημόσια νοσοκομεία, στα οποία εργάζονται μόνο οι διευθυντές άνω των 60 ετών και οι νεαροί ειδικευόμενοι ηλικίας από 30 έως 35 ετών, στις πλάτες των οποίων στηρίζεται

όλο το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Οσον αφορά τους επιμελητές Α' και Β', που είναι η ενδιάμεση ηλικία -και ουσιαστικά οι μάχιμοι έμπειροι γιατροί που θα έπρεπε να καλύπτουν τους ειδικευόμενους στα σοβαρά περιστατικά-, δυστυχώς αποτελούν είδος προς εξαφάνιση, καθώς είτε έχουν παραιτηθεί είτε... έχουν μεταναστεύσει!

Αντοχές

Δεν είναι, λοιπόν, περίεργο που οι αντοχές, η υπομονή αλλά και τα όνειρα των νεαρών γιατρών της Ελλάδας ουσιαστικά συνθλίβονται κάτω από το βάρος της ευθύνης που επωμίζονται στα επείγοντα περιστατικά, τα οποία αντιμετωπίζουν ουσιαστικά ακάλυπτοι, με τη δαμό-

κλειο σπάθη της Δικαιοσύνης να κρέμεται πάνω από τα κεφάλια τους στην περίπτωση ιατρικού λάθους!

Ενδεικτική είναι η περίπτωση των δύο ειδικευόμενων γιατρών του Νοσοκομείου Ρεθύμνου, που τον περασμένο Μάρτιο καταδικάστηκαν από το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Χανίων σε 12 μήνες φυλάκιση με αναστολή με την κατηγορία της ανθρωποκτονίας από αμέλεια για τον θάνατο της 16χρονης Στέλλας Ακουμιανάκη. Μάλιστα, ο ένας από τους ειδικευομένους δεν εφημέρευε, αλλά προφανώς αυτό ήταν «λεπτομέρεια» για την έδρα.

Ξυλοδαρμοί

Τα βάσανα, όμως, των νέων γιατρών δεν τελειώνουν εδώ. Πολλές φορές οι νεαροί λειτουργοί του Ιπποκράτη πέφτουν θύματα ξυλοδαρμού από αγανακτισμένους ασθενείς και συνοδούς, που τους βλέπουν σαν... σάκους του μποξ και ξεσπούν πάνω τους. Αυτοί, ενδεχομένως, είναι κάποιοι από

τους λόγους που σπρώχνουν τους Έλληνες γιατρούς στη λύση του εξωτερικού, καθώς καμία κυβέρνηση τα τελευταία

χρόνια δεν έχει βάλει τον δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων.

Την τραγική κατάσταση που βιώνουν οι νεαροί γιατροί του ΕΣΥ περιγράφουν στην «**κυριακάτικη δημοκρατία**» ο ειδικευόμενος ορθοπαιδικός Γιάννης Γαλανόπουλος από το Νοσοκομείο Αττικών, η ειδικευόμενη νευρολόγος Αναστασία Σκαφίδα από το «Γεώργιος Γεννηματάς», ο Μάνος Ιωαννίδης, ειδικευόμενος καρδιολόγος, από το Νοσοκομείο της Νίκαιας και ο Πάνος Παπανικολάου, νευροχειρουργός, επιμελητής Α' στο Νοσοκομείο της Νίκαιας και μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Ένωσης Νοσοκομειακών Ιατρών Αθήνας - Πειραιά (**ΕΙΝΑΠ**).

**Οι έμπειροι
(επιμελητές)
παραιτήθηκαν
ή έφυγαν
στο εξωτερικό**

Κραυγή απελπισίας από τους ειδικευόμενους γιατρούς του ΕΣΥ

Το αδιεξέχιστο σε γενική κλινική δημοσίου νοσοκομείου

ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
(νευροχειρουργός στο
Γενικό Κρατικό Νίκαιας)

«Οι καθηγητές τους φέρονται σαν σε σκλάβους»

ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ είναι ο Πάνος Παπανικολάου, νευροχειρουργός από τους λίγους και επιμελητές Α', για το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι νέοι γιατροί στα νοσοκομεία, με αποτέλεσμα να φεύγουν τρέχοντας για το εξωτερικό.

«Οι συνθήκες εργασίας είναι εξοντωτικές. Πριν από μερικούς μήνες είχα έναν νέο γιατρό που έπαθε έμφραγμα και νοσηλεύτηκε στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας. Έχω τέσσερις ειδικευόμενους από την κλινική μου, που μόλις πήραν την ειδικότητα του νευροχειρουργού, έφυγαν οι τρεις για τη Βρετανία με 3.500 λίρες (σχεδόν 4.500 ευρώ) τον μήνα και ο άλλος για τη Λιόν της Γαλλίας.

Επίσης, ακόμη μία νευροχειρουργός από το νοσοκομείο μας στη Νίκαια έφυγε, πριν από χρόνια, για τη Γερμανία και μάλιστα ανακηρύχθηκε η καλύτερη νευροχειρουργός στη Γερμανία και οι εφημερίδες έγραψαν διθυ-

ράμβους γι' αυτήν. Αυτή η κοπέλα θέλει να επιστρέψει στην Ελλάδα και εδώ και έναν χρόνο έχει κάνει τα χαρτιά της για μια θέση νευροχειρουργού στο ΚΑΤ, που έχει σοβαρή έλλειψη σ' αυτήν την ειδικότητα. Όμως οι κρίσεις έχουν παγώσει και η γιατρός μάλλον θα μείνει στο εξωτερικό να φτιάξει τη ζωή της, γιατί πλέον είναι και 40 χρονών. Αυτά γίνονται στο ΕΣΥ και γι' αυτό τα παιδιά φεύγουν».

Το κατεστημένο

Την ίδια στιγμή μια μικρή -επιτυχώς- μειοψηφία, το κατεστημένο των μεγαλοκαθηγητών και των μεγαλοδιευθυντών, που φυσικά δεν κάνουν εφημερίες, συμπεριφέρεται στους ειδικευόμενους ως και είναι «σκλάβοι» για να εξυπηρετούν τα «πελατιά» τους που έρχονται με τα βαλιτσάκια στις κλινικές τους. Και μάλιστα όταν οι ειδικευόμενοι κάνουν επί-σχεση εργασίας γιατί δεν αμείβονται

τις εφημερίες τους που αναγκάζονται να κάνουν, τους βγάζουν ως προσωπικό ασφαλείας. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που επί υπογραφής Μάκη Βορίδη είχαν εισηγηθεί να συνταξιοδοτούνται στα 67 έτη. Όταν όλοι οι άλλοι εργαζόμενοι έλεγαν «όχι».

Σύμφωνα με τον κ. Παπανικολάου, οι νέοι γιατροί εγκαταλείνουν τη χώρα όταν πάρουν την ειδικότητα, γι' αυτό και δεν υπάρχει ειδικευμένος γιατρός από 35 έως 59 ετών. Επίσης, φεύγουν και οι απισχούκοι πριν από την ειδικότητα, γιατί δεν αντέχουν τις συνθήκες εργασίας στα δημόσια νοσοκομεία.

«Πώς να μείνουν εδώ τα παιδιά, όταν στην 24ωρη εφημερία η κουκίνα δεν έχει φαγητό και η τουαλέτα χαρτί υγείας;» λέει αγανακτισμένος και συμπληρώνει: «Γι' αυτή τη στρεβλή κατάσταση ειθύνονται όλες οι κυβερνήσεις, και η σημερινή που ακούει την τρόικα και δεν κάνει μόνιμες προα-ψεις».

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Πολιτική / Κυριακάτικη
 Ημερομηνία: Κυριακή, 14-02-2016
 Σελίδα: 20, 0020 (3 από 3)
 Μέγεθος: 1094 cm²
 Μέση κυκλοφορία: 14390
 Επικοινωνία εντύπου: 2130170400

Λέξη κλειδί: ΕΙΝΑΠ

ΜΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
 (ειδικευόμενος καρδιολόγος
 στο Γενικό Κρατικό Νίκαιας)

«Ποιος πάει στη ΜΕΘ με μπλοκάκι;»

«ΘΕΛΟΥΜΕ να μπορούμε να παρακολουθούμε τα επιστημονικά συνέδρια χωρίς συμμετοχή για να γίνουμε καλύτεροι. Θέλουμε να εκπαιδευτούμε σε ό,τι νεότερο υπάρχει στην ειδικότητά μας, στην καρδιολογία, στην παθολογία, στη χειρουργική για να γίνουμε καλύτεροι γιατροί. Θέλουμε να μείνουμε στη χώρα μας, που μας οπούδαοε μαζί με την οικογένειά μας, και τώρα που είμαστε έτοιμοι να προσφέρουμε, κάνει ό,τι είναι δυνατό για να μας διώξει. Για παράδειγμα, βγαίνει τώρα η προκήρυξη για τις 100 θέσεις ιατρών στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας με δελτίο παροχής υπηρεσιών για δυο χρόνια, δηλαδή το γνωστό μπλοκάκι. Θέλω να δω ποιος νέος γιατρός θα μπει στη διαδικασία να βγάλει μπλοκ παροχής υπηρεσιών, δηλαδή να μπλέξει με το ΤΣΑΥ και την Εφορία, που κάθε μήνα θα θέλει 200-250 ευρώ, όταν το ΕΣΥ θα τον πληρώσει με καθυστέρηση πολλών μηνών. Εάν δεν βρουν τρόπο να κάνουν μόνη τους προσλήψεις, δυστυχώς η δραματική κατάσταση που επικρατεί στο ΕΣΥ θα συνεχιστεί. Δηλαδή η ελληνική οικογένεια, τα ελληνικά πανεπιστήμια και νοσοκομεία θα εξακολουθήσουν να οπουδάζουν και να εκπαιδεύουν τους νέους γιατρούς και, όταν αυτοί θα είναι έτοιμοι να επιστρέψουν αυτή την πανάκριβη επένδυση, η Ελλάδα θα τους διώχνει για τη Γερμανία, την Αγγλία, τη Γαλλία. Πρόκειται για μεγάλη ανοησία».

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΚΑΦΙΔΑ
 (ειδικευόμενη νευρολόγος
 στο «Γεώργιος Γεννηματάς»)

«ΔΥΣΤΥΧΩΣ στα δημόσια νοσοκομεία είναι οι διευθυντές, όλοι σχεδόν πάνω από 60 ετών, και οι ειδικευμένοι δεν υπάρχουν. Αυτό σημαίνει ότι ερείς καλούμαστε να κάνουμε εφημερίες, να είμαστε στα Τμήματα Επειγόντων Περιστατικών, να είμαστε στις κλινικές, να είμαστε παντού διαθέσιμοι. Αυτό είναι εξοντωτικό».

Επίσης, δεν υπάρχει εκπαιδευτικό πρόγραμμα συγκροτημένο - όμοιο ανά ειδικότητα και υποχρεωτικό, εποπτευόμενο από τα υπουργεία Υγείας και Παιδείας (ιατρικές σχολές, ιδρύματα έρευνών κ.λπ.) ή και εξειδικευμένα ανά Υγειονομική Περιφέρεια. Η εκπαίδευση των ειδικευόμενων εναπόκειται επί της ουσίας στην καλή διάθεση αλλά και στα επιστημονικά ενδιαφέροντα και εξειδικεύσεις του διευθυντή της εκάστοτε κλινικής. Στο νοσοκομείο μας κάνουμε κυκλι-

«Τεράστιες οι ευθύνες χωρίς καμιά εμπειρία!»

κά κάποια μαθήματα μεταξύ μας οι ειδικευόμενοι. Δηλαδή αναλαμβάνει κάποιος από εμάς να παρουσιάσει ένα θέμα και όσοι προλαβαίνουμε το παρακολουθούμε, γιατί ο όγκος της δουλειάς είναι τεράστιος».

Σημειώνεται ότι η Νευρολογική Κλινική του Νοσοκομείου «Γεώργιος Γεννηματάς» όταν εφημερεύει είναι μόνη της, γιατί η αντίστοιχη στο Τζάνειο έχει κλείσει, οπότε φτάνουν δεκάδες περιστατικά από Αθήνα, Πειραιά, νησιά Σαρωνικού και Δωδεκάνησα. «Εχω από τα Χριστούγεννα μονίμως πέντε ασθενείς στη Νευ-

ρολογική Κλινική διασωληνωμένους, μέχρι να βρεθεί κρεβάτι στην Εντατική. Πρόκειται για ανθρώπους που μπορούν να σωθούν, όμως πολλοί χάνονται γιατί δεν υπάρχει κλίνη ΜΕΘ. Επίσης, ο αξονικός τομογράφος έχει καλώσει τέσσερις φορές το τελευταίο διάστημα».

Είχα περιστατικά σοβαρά από τροχαία και έτρεχε η οικογένειά τους με ιδιωτικό αεροπλάνο σε άλλα νοσοκομεία για αξονική! Και όλα αυτά τα τραβάνε οι νεαροί γιατροί μόνοι τους, που δεν έχουν την εμπειρία να αναλάβουν τέτοιες ευθύνες! Πρέπει να καταλάβουν ότι είμαστε εκπαιδευόμενοι. Ακόμα δεν έχουμε πάρει την ειδικότητά μας» λέει με πικρία η κυρία Σκαφίδα, επισημαίνοντας ότι δεν θέλει να μεταναστεύσει, όπως πολλοί συνάδελφοί της, που αναγκάστηκαν να φύγουν από την Ελλάδα τα τελευταία χρόνια.

«Οι (ταλαιπωρημένοι) ασθενείς μπορεί να ξεσπάσουν πάνω μας»

«ΟΛΟ το προσωπικό των νοσοκομείων στενάζει λόγω της έλλειψης προσωπικού και της υποχρηματοδότησης. Στις εφημερίες το Αττικό δέχεται χιλιάδες ασθενείς. Στην Ορθοπαιδική Κλινική όπου εργάζομαι περνάει ήμισταν έξι ειδικευόμενοι σε κάθε εφημερία και φέτος είμαστε τέσσερις γιατί δεν υπάρχουν χρήματα. Όμως οι ασθενείς παραμένουν 120 με 160 κάθε φορά. Το 70% από αυτούς είναι για πρωτοβάθμια περίθαλψη, που δεν υπάρχει στη χώρα, δεν είναι για ετοαγωγή. Όταν, λοιπόν, έχω ένα τροχαίο και ο άλλος που έχει ταλαιπωρηθεί στον ΕΟΠΥΥ μέρες, για να τους συνταγογραφώ φάρμακα, αναγκαστεί να έρθει στην εφημερία μου και να περιμένει πολλές ώρες, κάποια στιγμή θα ξεσπάσει και μόλις με δει θα μου επιτεθεί. Υπήρχε περιστατικό πριν από δυο μήνες στο Αττικό, που ένας ασθενής

γρονθοκόπησε έναν γιατρό και έναν νοσηλεύτη γιατί περίμενε πολλές ώρες για να του γράψει γυαλιά μυωπίας» μας λέει ο κ. Γαλανόπουλος.

Σημειώνεται ότι οι γιατροί αναγκάζονται να κάνουν περισσότερες από επτά 24ωρες εφημερίες τον μήνα, με αποτέλεσμα να είναι μονίμως εξουθενωμένοι, γιατί μετά την εφημερία δεν παίρνουν ρεπό, όπως προβλέπει ο νόμος. Ο μισθός είναι περίπου 1.030-1.050 ευρώ μεικτά και κάθε εφημερία είναι 70 ευρώ τις καθημερινές και 100 την Κυριακή. «Είναι περίπου 2 ευρώ την ώρα, δηλαδή τέσσερις με πέντε εφημερίες γύρω στα 450 ευρώ, αλλά δυστυχώς δεν τις πληρωνόμαστε γιατί δεν υπάρχουν λεφτά. Με λίγα λόγια, και ξεθεωνόμαστε στη δουλειά και δεν πληρωνόμαστε και μας βρίζουν» μας λέει απογοητευμένος ο κ. Γαλανόπουλος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
 (ειδικευόμενος
 ορθοπαιδικός στο Αττικό)